

K e l e i w i s

Apsakimū Štatimai i Keleiwis kastoje po 2 Egr. už tožną, smulkeis kastojs išbruktawotą Cilę. Gro-matas reit' hen' atrapyti: **Border-Rossgarten** № 5.

Karaliauczius Broliams Vietuwiniams Žinės parnešas.

№ 51. Karaliaucziuje, 22. Decembėri. 1874.

1. Kalėdū Šwentėje.

Ewang. Luf. 2, 1—14. Grom. Tit. 2, 11—14 arba Jėz. 9, 2—7.

2. Kalėdū Šwentėje arba Dienoje šw. Stepono.

Ewang. Luf. 2, 15—20 arba Matt. 23, 34—39. Grom. Tit. 3, 4—7 arba Rusf. Ap. 6, 8—15.

3. Kalėdū Šwentėje arba Dienoje šw. Apaš-talo Jono.

Ewang. Jono 1, 1—14 arba Jon. 21, 20—24. Grom. Ebr. 1, 1—12 arba Žir. 15, 1—8, arba 1. Jono 1. Persf.

Nebėdieneje po Kalėdū.

Ewang. Luf. 2, 33—40. Grom. Gal. 4, 1—7.

Kalėdū Malone.

„Kudikis mums yra užgimes, Sunus mums yra žiņas, kurio Waldzia ant jo Peties, o jis Wardu Dyonas, Kota, Syla, Karžygnis, Amžins-Tėws, Pakajaus Kunigaištis.“ Jėz. 9, 6. — „Jr jė (t. e. Merga Maryja) pagimde sawo Sunu pirmgimi ir suwyste jė Wstykłais.“ Luf. 2, 7. — „Jr rūjaus buwo su tūm Angėlu Daugybė Dangaus Pulkū liaupsinancziū Diemę tariancziū: Garbė t'esse Diemui Aukštjbej, Pakajaus ant Žemės, ir Žmonėms Pasimėgimas.“ Luf. 2, 14.

Tai dywins Rusdawims, kursai šiose Dienose wisoj Krikščianystėj iš Naujo apsakoms, irgi iš Tiesės ney joks Rusdawimas ney Danguje ney ant Žemės ne gal aukštėsnis, dywnesnis ir swarbesnis buti už brangujė Kalėdū Rusdawimę. Kota, Syla, Karžygnis, Amžins-Tėws Pakajaus Kunigaištis, apie kuri Prarakai pirm daug Szimtū Metū kalbėje, gul majas Kudikis budams sawo Motynos Prygłobtyje. Wisbalingasis, amžinas, n'aptweriamasis Diemas pastoj majū Kudikiu. Diemo wiengimesis Sunus pastoj Sunumui biėdnės ir waringėds, ale czystės ie šwentės Mergėds. Tasai, kurs Dangu ištiesia lyg koki Kaura, kurs Jurtū Gilybės ir wisur Swieto Kraštus apbrėndzia lyg koki Szprindziu, tas gul Wstykłais suwystytas Stalbe ant Szieno bey Sziaudū i Pra-

kartą padėtas. Szta, kokia tai n'isimerojama Didybe. Ne tikt tai yra ta apdwytynoji Didybe, kad patš Diems Swiete apsilankėsis toks be Galo didis, bet tai didziausioji Didybe, kad Didziausis ir Aukščiausis tokiu možu pastojės. Ale ben klausiu, kodėl tai? To klausdami mes tų Ašakymą gaunam. Diemo Sunus majū pastojė, idant jis mus didžiais parytu. Jo Pažeminims musū Paaušrinims; jo Waringyste musū Bagotumas; jo Bėda, i furia jis per sawo Užgimimę istojės, musū Pakajus, musū Dziaugsmas, musū Išganymas. Jisai istojo i musū Wargus, idant jis rūsius patš bandytu ir taipo tas Sunkenybes patš jauti galėtu, furias mes fizion Wargū Dauboj nešioti turim. Jisai yra musū Kunę priėmės, idant jis musū Draugas ir Žmogystės Draugšanaris Žmoniū Giminę kaip jėds Tarpininkas ir Užstowa su sawo Tėwu suderintu. Jisai musū Kunę bey Krauję priėmės, idant jis kentėti ir mirėti, kad jis šitoku Budu musū Korawonę ant sawės usfidėti galėtu.

Tangi tai tikroji Tiesa, kę Angelas iš Dangaus pas Kerdzius parėjės liudyjo, tardams: Aš apsakau jums didi Dziaugsmę, kurs nusidūs wisiems Žmonėms. Prarakai dziaugės jau daug Szimtū Metū pirma regėdami nusidūsentijsi Kristaus Užgimimę. Sentėwis Abraomas dziaugėsi Kristaus Dienę regėjės, o jis regėjo tų Dwajėje ir dziaugėsi. Jono 8, 56. Angelai Danguje dziaugėsi iš Užgimimo Swieto Išganytojo ir Danguje su sawo Dziaugsmu ne rimbami jie parėjo ant Betleėmės Laukū ir papilde Swieto Apškritumę šlowingūju Pono Diemo Malonės Pagarbinimu. Dgi ir Betleėmės Kerdziai pilni Dziaugsmo budami nuėjo, kaip pitemieje iš Žmoniū Giminės, susijėskoti apsakytajė Žmanueli. Tangi ir mes dziaugtimės brangaus Kalėdū Rusdawimo dėkingiausiu Dziaugsmu šime Cziese ogi ir Amziū Amziuje. Amen.

Kę weikia musū Ciecorystės Saimas?

Ant to Klausymo atsiliepti norint, reikia su 29 toju Oktoberiu pradėti, nėsa ant tės Dienės wisi Saimo

Sanariet i Berlyną sufwieści buwo, toje Dienoje Wiešpats Ciecorius ilhoku Fkabinimu Saimą patš prieme bey pasweikino; o ta Diena ir ikifiol mums teb'iera wyriausiey minetina. — Jau ilgay pirmto Baznyčios Briešininkai buwo pramanę, o dimokratifškos Ceitungos su ģirdingu Paņģeriejimu i Swietą iŝzwanyjusios, buf dabar Saimui sustojant tafai jau niekados daugiaus su Diewo Szluźma ne tapšes pradetas. Ale fiš Tulojo ģirdingas Seidimas n'ifšipilde; paprastu Budu ir ģiam Kartui dwejose Baznyčiose ewangelifškieš bey katilifškieš Diputiertams Diewo Szluźma tape laifhta.

Pietu Laife, weif po Ziegoriaus wieno susirinko salmiŝkieje Draugai baltoj didžioj Swetlyčioj karalifškos Piliēs. Iŝ Piliēs Baznyčelēs ateidams ir linksmu Weidu ŝweikindams, ŝiprieis ģingsnieis izenge Wiešpats Ciecorius. Wos i pamacius ištare Saimo Prezidents, Pons Forkenbekis, paprastusis Sweifinimo Žodžius: „Szlowingafš Wofietjods Ciecorius, Prufijods Karalus Wilhelm aufstaj (tai esti aufstoj Garbėj bey Palaimoj tarp musu) t'esie gywas!“ O ŝitam Brieŝaukimui aiŝtiu Balsu wišas Saimas trimis Kartais linksmay piritare. Straipsnieis uźenge Ciecorius iki sawo Sošto arba Trono, ŝale to po Deģines ŝowėjo Kronprincas, o toliaus fiti prufifškieje Princai, ale po Kairēs Kancleris Ģirŝts Bismarkis, Kryŝteriu Awdaru apŝriedes, bey feli fiti Wofietjods Waldonyŝciu Ministeriei. Diputertams i Busapŝritumą prief ciecorigfaji Sošto sustojus, apŝdenge Ciecorius Elmu sawo Galwą ir pasfajte tada twirtu Balsu Žodžius Fkabinimo bey Pasweikimimo.

Toje sawo Kalboje Ciecorius Susrifkusiemšiemš apfate, apie fokius naujus wišai Wofietjei gelojancius Dawadus ģie susifofuti turęš, tie ešantis pirmjaušiey ģuŝtytifšti, jeib del wisofiu Nusidėjimu arba Nusģengimū, del Ģifškolymū bey Bankrutierawimū, o galiausiey ir del wisu fitu Sudžioms pripulanciu Daitu per wisą Ciecoryŝte ģgi Browa bey ģguš Sudaš galētu laifhtas tapti. Potam pareiŝe Uźmanymai naujam zalnierŝkam Žokanui, butent del Landŝturmo, del Uźweizdėjimo ant Urlauwo Paleitūju bey del Raŝtu uź Waiŝko Iŝlaifhtymą. Sziam Kartui turęš Diputiertai ir apŝpreŝti bey patwirtinti, fokieis Mofesčieis naujoji Prowinca Elŝaff-Łotringen Žemēs Waldymu bey Apŝerģejimo Raŝtomš prifšdėti turęšenti. Taipjau tapšencios Saimui ir feli Kuntraktai, del Puŝtu Susiwienyjimo su fitoms, toli nūg musu ģulinczioms Žemēmš padarytos, ant Patwirtinimo prigabentos.

Ale labjaušiey džiaugęfi Saimas, džiaugiamēs ir mes, iŝ Ciecoriaus ŝefancjuju Žodžiu: „Musu Sugywenims su wisoms ŝwetimoms Waldžioms yra pafajingas bey meilingas, o iŝbandytoj Brietelystėj, kuri Manę su macingū Wiešpatyŝciu Wiešpaczieis su-

wienyja, ģul Uźstowa arba Laidawims ant Pafajaušy Iŝlaifhtymo, del kurio Aŝ piņnaji Jusu Paŝtitejimo isŝipraŝtyti galiu. Macę ŝuwienytos Ciecoryŝtes fite ģit wartoti, ne kaip tift wien ant jods Apgynimo, to C Gundymas ģul atŝtu nūg manęs; bet labjaušiey ŝi faw Macis Mano Waldžią ant to Stono paŝtato, kad ŝta ant Piftu Wafalbū, prief jeje pakilusiuju, tift tyla o prief toki Piftdumojimą bey Partiju Uźdeģimą tada pasifelt te priwalo, jengu tieje i Darbus iŝwirŝti Dgi, aŝ ir ģinau, kad tada Ciecoryŝtes Teiŝbe ģ Garbę uźstowėti wisods Žemēs Padūnai bey ju Wie pacziei su Manim podraugiey pasifelti wisuczies tawi bus.“

Su tyku Wadabojimu klaufies Surinkimas ciecorigfaji Pafaitymui, o kaip jis Pafstujosius ŝitus Žodžius ant Pafajaus Iŝlaifhtymą bey Pafajaus Mylejimą iŝģitwė tay Swetlyčioj linksmas Sujudimas pastoj; aiŝtiš Balsu wiŝi eģion Ģantieje sawo ģirdingą Briteiŝiey iŝpreiŝte. Bet tay ir yra iŝ Kalbods musu Ciecoriaus nūg aufstojto jo waldonifško Trono kalbēods, labjaušiey tie Žodžiei, ant kuriu wišas Swietas dabojo uź ģurie, Wielomis bey Ceitungomis untay per Swietu iŝlaifinti, apie Szirdies Dumojimą bey Seidimą mufi mielojo Ciecoriaus bey Karaliaus wisur nuramdancina ģinią nugabeno. Iŝ wišu Swieto Kampu dabar bma ir pargyŝta ģinos apie Pagyrimą musu Ciecoriaus, kaip jis per sawo Paŝrupinimą uź Iŝlaifhtymą mieloš Pafajaus daug Milijonu ģmoniū Szirdis nuramd eģas. Ģrgi patš Francuzai, wisur tošiam atwirda; Garbēs Iŝrodymui nusidūdant, ant Walandods nuty pa ir ne kalba dabar apie bais didžiufius Wofietjods M frus, wisą Swietą praryti norincius.

Po atlikto Pafaitymo atstojto Ciecorius iŝ Swetlyčiods taipjau kaip ieidams wisur aplinkuy ŝweikindams, bet ir palydetas tūm pacziu Diputieriu linksmas Ryŝawimu, kaip jam ģeinant. O Pons Kancleris Ģirŝts Bismarkis, Wadan Ciecoriaus ištare, kad taiš dabar Saimo Bradžia ešanti padaryta. Wiša ģ Draugyŝte tūjaus nuėjo i sawo Susifofawimo Wut Atlikimą Daugumo jods Darbu dar toj paczioj Dienoje pradėti norēdama. Ale ŝtaj, ir ģiam Kartui iŝpreiŝte, kaip ne wiŝi tie Ponai Pawadinimo Žodžiu ant Wietods paklusnus yra; Daugumas juju dar buwo parkeliawęs. Po Wardu Pafaukimo iŝfirof kad ant fokio norint twirto ir gelojancio Susifofawimo Staitlus Susifufiuju pagal Žokanę per menš te bur todel Prezidentas ģiam Syfui Susėdimą wel iŝard turėjo. Tift treczioj Dienoj, butent 31. Oktobere Saimas taip buwo paauģes, kad jame Dawadę w dafis Prezidentas, jo Wierininkai bey fiti Saimo Wierininkai galejo pasfirti tapti. O kabangi ikifiolifšaji Prezidentas, Pons Forkenbekis, sawo Uredę labjau

„Tas pilnawojės buvo, tay jam Szirdys didžiausiojo
 ir dabar prifreiptos pasiliko, jis wël is Naujo
 identu pasiojo. Katilifiskiemsiems Diputiertams
 Szkrims powisam ne patiso; jie hoki toki wieną
 sawo Draugystės pasifkirti bande, o matydami nieką
 staisą, nūg Szkrimo arba Sztimawimo powisam
 kraufe. Bet lyg taip padare dar ir wiena bey antra
 ta majūjū susiraukusūjū Saimo Draugysziū.

(Dar ne wiffas.)

„Nūsdawims is Amžiaus Bėgio musū mielojo Luteriaus.“

(Pradžia Num. 50.)

„Unday pasafojom, kaip nūbaznašis Riteris Edel-
 s Eberhart von Erbach aut sawo Kelionės
 Miltenberg Gaspadoj su wienu Kunigu su-
 gawęs, kursai su sawo dwasifkomis Giesmėmis, su
 nūbaznomis Maldomis ir su sawo brangiais Diemo
 Igguldymais jam labay patifės ir jo Szirdi
 laimejės, kad Riteris jam prififules papasafoti,
 nūbaznų brangu Darbą jis isprovyti apfiēmės,
 nepazįstamas nūbaznašis Kunigas, girdėti norė-
 kas tas šwentas Darbas ējas, Riteriui atfi-
 „Tangi sakyt.“ Ant to garbingas ir galin-
 Riteris Erbachs taipo kalbėjo:

„Aš su sawo Tarnais lyg ant Medzioklės israu-
 ; anie jau Wieškelius apfiate laiko, o aš dabar
 pats isjosiū, Sugawimui nefurio Kecerio arba Wie-
 Klaiduno pributi, kursai tikras Welnio Kqsnis yra.
 aš twirtay esmi ishtyres, kad tasai šendien šiom
 liu parfeliaus.

„O tas kas yra!“ klause Kunigs, Naujynės lauf-

„Tas yra anš begiedifkasis Augustynifkis, anš Ku-
 is is Wittenbergio, kursai praėjusiam Rudenyje sawo
 Koryczyq=apgedinanczias Rankas pries Baznyczids
 oflą bey jos Szatymus pateldams tūsius baifey
 iefino. Aš žinau, kad tas i Miestą Heidelberg feliau-
 ms dabar ant Kelio yra.“

„Ar Jus tomi bene mislyjat Daktarą Mertyną
 Luteriū?“

„O ką šepitą, kaip šę raupfotaję Awi, kuri
 nczieijeji Kaimeniei bey wifai ciecorifkai žemei toki
 lauru Papiftinimą dawusi yra!“

„Ogi ką Jus su šitu wittenbergifku Mnyku fetat
 aryti, jiji sugawus?“

„Aš jiji driutoj Koryczioj mano Bilies taip ilgay
 apfalta laityti, kol jis Suwarzymams mano Kle-
 nū pakluses sawo Griekus apgailėdamis ir ant žemės
 pliodams wël Kenžiauspi Kristaus prifartines bus.“

„Ale jeygu jis Jusū girtinaji Prashymą n'ispidytu,
 bet sawo Apfiliudymui wiernas pasiflitu, kagi tada?“

„Ar Jus mislyjat, kad aš toki Szmotą Piningū
 dyfay isleisu, kurius man Patyrimas apie jo Kelonę
 i Heidelbergi kaptawo? Ne noprofnyaj jis dabar i
 mano paspestaji Tinklą ibėgti turės. Jeygu jis fiet-
 sprandifkay ant gero Prifalbėjimo ne girdėtu, tay aš
 ji i Rymą nugabėsu, aš pats su sawo Tarnais, pas
 šwentaji Tėwą, tasai ji, jey jis uzifietines pasifliet,
 te pastato ant Malkū Krudės ir te dūda ji sudeginti,
 jeib jis jau ficzion Pirmjautimą pekifkōs Ugnies igytu
 ir numanyti gantu, to Diemo Bluznytojei ten sulaukti
 turės. Dabar aš turiu pasifkubinti, ale aš ne galiu
 atfoti be Jusū Žegnonės Rudalijimo, garbingas Tėwe,
 ir be Patyrimo Jusū Wardo, nēsa aš Jus laifau per
 nūbazniausji, ismintingiausji bey už Diemą wierniau-
 fky storawojantyji Sunu musū Motynės Baznyczids
 tarp wifū fitū, su kurieis aš ant sawo Gwasties Ke-
 lonės tift kada susitifkau.“

„Szi Jusū Geidimą aš mielay noriu ispidyti,
 Jus toliaus ir ne priwalot paiprocewoti; tas Byres,
 kuri Jus sugauti norit, stow po Jusū Atiū. Aš ēiu
 Mertynas Luterius.“

Nūbaznašis Bilies Bōns lyg i Abrozo Stulpą pa-
 wirtu. Tift jo per Mier' atwertofios Akys te isliu-
 dyjo, dar Gwasties jame ēfant. Ne tiftay žodziei
 ant žejwjo jam uzmirę pasiojo, bet ir jo Dumos
 isnyko.

Luterius linksmu Weidu toliaus jam kalbėjo: „Jus
 matot, aš dabar Jusū Macej ēsu. Ale ar Jus is
 Liesū norētumbit be Baimės feliaujanti ir ant atwirōs
 žemifkōs Sargybės pasitifinti Keleimi i Jusū Koryczyq
 mesdinti, wien tōs Briezasties delien, kadangi jis dēl
 Popieziaus Griekū Atleidimo Kupczyfēs su Jumis ne
 wiendōs Dumōs yra? Argi be Berklaufinėjimo Jus ji
 taip sunkiey prasudyti norētumbit? Jey taip, tay te
 wēdie mane šalin Jusū apšarwotiejie Bernai. Aš ne
 turiu kitokiū Ginklū, kaip tiftay gwajū žodi.“

„Tay ne!“ atfakė Bōns Erbach apfīgėdėdamis, „aš
 Jus jau girdėjau ir dar noriu girdėti. Sztroko mudu
 jau dabar neb'turiwa, te tany Jusū Wezimelis nukifhtis
 ir mano žirgai nubalnoti. Aš isfifusu sawo Tarną, kad
 jis kitus parwadintu. Tai yra dywins Waldymas Bono
 Diemo, kad Jus jau wakar ficzion parwyfot, o aš
 tift šendien ant Jusū te laufiau. Šefliwōs! Su
 Iškliū aš laufiu Wifko, ka aš nūg Jusū dar gir-
 dėti gaušu. Bet pirm Igguldymo to, ką Jus pries
 Popieziū bey jo Atleidimą turit, giedofit man dar
 wieną Giesmelę, jeib mano Dužiai tikrofios Dumos
 prieitu. Jey Jus tofę Liaupsēs Giesmę apie šwentaji
 Augustyną žinot, tay giedofit tą.“

Luterius sawo Ranklės pasifēmės, kurios ji wifur

wiernay palydėjo, gražiū Skambinimū Pradžią padare, bet weik ir swarbjeis Godžieis bey puikiu Balsu aną aukštrai, Afrikoj gyvenūjji Baznyčios Sentėwi garbino. Tada jis pradėjo kalbėti. Jis pats sujudintōs Szirdiēs buwo pastojēs, o kas - žin, bau kada jo Kalba stipriaus, gražiaus bey tokiu galingu Apludyjimu jam iš Dušios buwo tekėjusi, kaip dabar. Edelmono Alys wis šwiesesnios pastojō; suimtasēs Rankas ant Krutinēs laikydams jis Tarpais Galwōs Palingawimu sawo Britarimā parode. Adyna po Adynōs prabėgo, ale nūg to ney Klausytojis ney Kalbėtojis nieko ne numane, kol Gaspadininkš wēl prie jū izengēs apsafe, kad Pono Ritterio wisi Bernai sugryžē esā ir Apaczioj ant Pono Paliepinū lauddami stowi. O Pono Kunigo Kuczere jau wēl Wežimutā esās pakinkēs.

"Targi eikšte dabar Wardan Diewo, garbingasiš Daktare Liuterian?" sake sujudintasiš Ritteris. "Jūs manę pilnay apludyjot, o Wiešpatš Diewas per Jusū šwiesejē, išmintingā bey širdingā Kalbā mano Szirdi apšwiete. Eikšte drauge su manim ant mano Piliēs Erbach! O matykit, taip dyminay Wiešpatš dawadojo, kad aš, norėdams Jumis per Gifangininkā parsiwesti ir i N'apkykantōs Koryczią ilandinti, dabar Jusū Gifangininkū pastojau ir nūg Jusū turiu parwestas buti i mano driuūsiūs Ramūs, kurie per Jumis Ramais Meilēs bey tikrōs Diewo Baimēs pastos. Aš žegnoju Jusū Rankā, kuri apdengiancziajē Slepeta nūg Aktiū mano Dwasēs nurisō ir manę Ryšiais czystojo tikrojo Tikėjimo aprišo. Priveskit dabar manę, Jusū Gifangininkā, mano primencziawotai Moteriskiei, jeib per Jumis ir ji tōs pacziōs Malonēs dalywa pastotu."

Szirdyje labay minkšis pastojēs is ir lyg peršwiestā

Weidā igawēs is Ritteris linksmay sujudintaji Die Tarnā prie Rankōs paēmēs nusiwede zemyn ir Tarnams aplinkuy be stowint i Wežimelē pasodino, jis pats hale Daktaro raitš kelawo. Linksmay p kalbėdamu jodu per žale Rankā bey žalojancziūs Kynnus perkelowusu Piliēi Erbach artinos. Ant K be esant Ritteris sawo Tarnū wienā i Ramūs bu pirm kitū nusijuntinēs. Truktui Dwarponio Rubri priėjus, wisi Warpai umay pastambėjo, o Szuilēs Klytojis su sawo Szuilokais jiems priesais išejo gidodami: "Pagirtas buk Ateingšis Wardan Wiešpatie Rusidwyjancziei Piliēs Župoniet, kuri jiems pro Dwaro Wartus priesais išejusi buwo, tare Draugas linksmay:

"Sztay, šis yra Tas! Ale mudu sawo Alist apšimainėwa. Jis yra Gaudytojis, aš esu Sugautas Saulumi budams aš iskeliamau, jam Biktio da norėdams, Bowilu pastojēs aš parkeliamu, per Diewopē primersis. O už tai t'esie Diewas pašlortas ant Amžią! Amen!"

Wisofia Žinia.

— Prowa su Growu Arnim, kuri per fe Medeles wisa Swietā sujudino, jau dabar ant Berlyniskis Giriktas ji ant trijų Menešū Kalėjai prašudyjo. Ale mums rodos, kad Growš Arnimū ne bus pakajingas. Jis apalieros.

— Stalupėnū Kreizo Saimas yra ant to tarēs, kad ir ten Užmoėjims Szastepiningiū turis liauti.

(Prisiusta.)

Glekneryškasis Plosteris *) yra mano Namuse taip pro wisofias Ronas kaip ir pro Rusalimus kalb labay maczyjas isširodēs, o todel aš ta pitim Apsakymu kojniems Namams primelyti norėziau.

W. Schaller, Mieste Leipciū.

*) Tikrasis, ant Diežēs paženkliantasiš Plosterius, po 5 Sgr. Diezele kastojaš su Sztempeliu: **M. RINGELHARDT** gaunamas Tilžėje wienat karaliskoje Aptekoje, wadinamo "Zur Krone", aukštoje Ulyczioje 26, kone wisay ties ciecoriskūju Pustu.

Fabrike Gohlis hale Leipciū.

Dabofit: Be wiršuy minėtojo Sztempelio Plosteris ne tikrasis.

Priminimas.

Senasis Metas baigias. Prietelie, ne ussigaiškite kožnas sawo Kelewi iš Naujo ant Pusto apšisteliūti. Kurs pasiwelos, gaus 1 Sgr. daugiaus Pustui užmofiti. Kuršatis.

Verantwortlicher Redacteur: Professor Fr. Kurschat
in Königsberg.

Verlag und Druck von Emil Neutenberg
in Königsberg.